

Generalforsamling.

Til §§ 54—57.

(Loven af 1917 §§ 32—34).

Bestemmelserne er i det store og hele svarende til Reglerne i Lovforslaget af 1923—24. Paa enkelte Punkter har man dog ment at maatte foreslaa Ændringer. Man har saaledes i § 54, 3. Stk., foreslaaet det gjort til Pligt for Selskabet at tilstille enhver noteret Aktionær Indkaldelse til Generalforsamlingen, idet det maa anses som et naturligt Krav, at den Aktionær, der har ladet sin Aktie notere, faar en direkte Meddelelse om Afholdelse af Generalforsamlinger i Selskabet.

Efter den i Loven af 1917 § 32, 2. Stk., indeholdte Regel, er det muligt for en faatalig Generalforsamling at træffe Beslutninger, som bliver bindende for samtlige Aktionærer ogsaa i Selskaber, hvis Generalforsamlinger ikke refereres offentlig, saa at Aktionærerne end ikke har Chance for at blive bekendte med Beslutningen. Det er derfor anset for paakrævet at erstatte denne Bestemmelse med Reglen i § 55, 2. Stk., hvorefter Beslutning ikke kan tages om nogen Sag, der ikke har været optaget i Dagsordenen, medmindre samtlige Aktionærer er enige deri.

Det har hidtil ikke været forbudt Aktionærer at deltage i Afstemning paa Generalforsamlinger angaaende Spørgsmaal, hvori de selv direkte eller indirekte personlig har økonomisk eller anden Interesse. Da Adgangen til at øve Indflydelse paa Afstemningen i saadane Spørgsmaal kan føre til uheldige Forhold, har man i § 55 in fine foreslaaet optaget nærmere Bestemmelser i saa Henseende, svarende til Bestemmelser i den svenske Aktieselskabslov.

Væsentlig Ændring af et Selskabs Formaal kræver efter Loven af 1917 § 33 en Enighed mellem samtlige Aktionærer, en Bestemmelse, der af Domstolene er bleven fortolket strengt, jfr. i denne Forbindelse U. f. R. 1905 A. pag. 373, 1919 A., pag. 711 og 881. Omend Regelen maa anerkendes at indeholde et berettiget Hensyn til Minoriteten, kan den dog føre for vidt, naar den som nu muliggør det for en enkelt Aktionær at hindre en Omlægning af Selskabets Formaal paa en Maade, som samtlige øvrige Aktionærer anser for heldig. Bestemmelsen er overensstemmende med de i flere andre Lande gældende Regler foreslaaet ændret saaledes, at saadanne Formaaletsændringer kan vedtages, naar en betydelig Majoritet af Aktiekapitalen stem-

mer derfor. Til Gengæld er der som Beskyttelse for den Aktionær, der mener, at en saadan Ændring vil være til Skade for ham, og som har godtgjort sin Interesse for Spørgsmaalet ved at møde paa Generalforsamlingen og stemme imod Vedtagelsen, givet ham Adgang til at faa sine Aktier afsat.

Aktieselskabers Opløsning.

Til §§ 58—70.

(Loven af 1917 §§ 35—41).

Da Erfaringerne fra Anvendelse i Praksis af Reglerne om Opløsning i Loven af 1917 har vist, at Lovens Bestemmelser paa mange Punkter tiltrænger Ændringer og Udvidelser, har man ment det fornødent at omarbejde dette Afsnit. Man har i saa Henseende bygget paa de i Lovforslaget af 1923—24 foreslaaede Ændringer, men har dog paa væsentlige Punkter foreslaaet yderligere Ændringer, af hvilke man navnlig skal fremhæve Bestemmelserne i §§ 60 og 64 om insolvente Likvidationsboer og i § 69 om et Selskabs Opløsning ved Overdragelse af dets Formue som Helhed.

Om de nu foreslaaede Bestemmelser skal i øvrigt bemærkes:

Der findes ikke i den almindelige Lovgivning Regler om Likvidation, og de faa Bestemmelser, der er optaget i Loven af 1917, har ikke afhjulpet Savnet heraf, idet de bl. a. ikke indeholder noget om Aktionærers og Kreditorers Stilling og Fyldstgørelse og ikke udelukker, at der kan foretages Udbetaling af Selskabets Midler til Aktionærerne, inden Proklama er udløbet.

Et insolvent Aktieselskabs Likvidation foregaar nu sædvanlig paa den Maade, at Kreditorerne bliver enige med Selskabet om, at dette vedtager en Likvidation og vælger de af Kreditorerne udpegede Likvidatorer; men Kreditorerne kan kun naa en tilfredsstillende Ordning under Trusel af Konkurserklæring af Selskabet, og en Overenskomst om Foretagelse af Likvidation er aldrig sikret imod selv den ubetydeligste Kreditors Konkurserklæring. En legal Ordning, hvorved Likvidation kunde træde i Stedet for Konkursen med de til denne knyttede Forrettigheder, har flere Gange været optaget til Drøftelse, men det maa anses for rettest, at dette Spørgsmaal søges løst i Forbindelse med en Revision af Konkurslovgivningen.

For dog i nogen Maade at imødekomme Trangen til Regler paa dette Omraade, er der i Forslaget fastsat enkelte